

به گفته وی تعزیه، خوانش هنری است و آن چه دقیق اتفاق افتاده است، بیان نمی شود و صحنه ها تصورات ذهنی هنرمند است که البته نیاز به آسیب شناسی دارد تا با واقعیت ها مخالف نباشد. از آسیب

ثمه (ع) و مناسبیت ها تعزیه های وجود دارد که کم رنگ یا حذف شده است. به نظر این پژوهشگر تعزیه، گذشتگان با زحمت زیاد و بدون امکانات نسخه های اندیمیه را حفظ کرده اند اما حالا با امکانات فراوان و به واسطه پرورش فراموشی سپهره می شود و حتی برای صاحبان به پیر غلام کاری نشده است و با رفتن این نسل، افرادی مانند آن ها برای ذکر تعزیه نخواهند بود.

سرپرست سابق خانه نقالی و تعزیه استان هم از کمپوچی مسئولان به هنر تعزیه گلابه می‌کنند و می‌گویند: سال ۱۳۹۶ حکم سرپرستی خانه نقالی و تعزیه در طرف اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی و میراث فرهنگی اعلام صادر شد اما بعد از آن با وجود ارائه برنامه پنج و ۱۰ ساله کاری در این زمینه نشد و تأمین حداقل هادر مکان مدنظر (حسینی‌خضر) پیگیری شد اما به نتیجه نرسید. دکتر «اقبال» از ادامه کار گروه تعزیه در قالب «مهری‌عاشقان اهلیت» (ع) صحبت می‌کند که با

فعالیت آن تا تجهیزات خوبی در اجرائی هفته دفاع مقدس از سپاه تهیه و به دیگر گروه ها هم امانت داده می شود به جز گروه ببر چمند، در آیین شهر، سرچاه تازیان و روستای در عباسی هم تعزیه دیده اید. محرم با رعایت پروتکل ها فعال است. این تعزیه گردان و مدرس دانشگاه، نقاط ضعف استان در تعزیه را می بیند که به پیرو غلامان و تعزیه خوان های پیش کسوت مطرح می کند که هر یکی چنددر برنامه نقالی بود اما به جایی نرسید در حالی که آن ها به دلیل بالا رفتن سن در حال کاهش هستند و طرح شناسایی و جمع آوری نسخه های تعزیه هم عملی نشد. وی تصریح می کند: درباره دغدغه مستند سازی تعزیه، در آیین شهر با جمع ۱۷۰ نسخه ۱۷۰ ساله کار شد اما محلی و تجربه ای برای نگهداری از این نسخه ها قدیمی نیست. در روستای سرچاه تازیان هم نسخه های قدیمی تری وجود دارد اما در خصوص نگهداری از آن ها اطلاعی ندارم. در خراسان جنوبی حدود ۱۸۰ سال قبل نسخه های تعزیه از طریق یزدی ها وارد استان شد اما با گذشت این مدت، هنوز به دست متخصصان نرسیده است تا صحافی شود.

تاسف‌وی از این است که گروه‌های تعزیه در استان پای کار هستند اما آموزش اصولی

قبل کاری انجام دادند اما بایگانی وجود ندارد و برای نسخه‌ها اقدامی نشده است و غیر از تعزیه گردان‌ها، کسی پای کار نیست. برای حفظ تعزیه انجمن نمایش می‌تواند با نظارت اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی پیگیر کار و مصاحبه شفاهی با پیش‌کسوتان باشد تا تعزیه حفظ و منتقل شود.

«جعفر ابراهیمی» هم از هنرمندان عرصه تفریح که بیش از ۳۰ سال از عمر خود را تفریح خوانی سپری کرده است، دو پری از وضعیت این هنر در استان دارد. او معتقد است که تفریح از مانی خوب که روی سن نیامده بود. او از سنگ اندازی برخی دستگاه ها برای اجرای تفریح در مناسبت ها سخن می گوید و می افزاید: در زمان شهادت سردار «سلیمانی» قصد داشتم تفریح «مجزه سید الشهدا» را در گوشه ای از این شهر اجرا کنم که با اما و اگر هایی روبه رو شدم و متأسفانه در نگاه برخی، تفریح هنری آیینی نبود. وی در دستی در نوشتن نوحه و برپایی مجالس تفریح دارد، اظهار می کند: در هنر تفریح نمی توان به بخش هایی از آن دست برد.

برخی دستگاه‌ها
با تعزیه موافق
نیستند و از آن
حمایت نمی‌کنند
و دلایل خاص خود
را دارند که برای
مثال برخی صحنه
ها با واقعیت
انطباق ندارد در
حالی که تعزیه
صحنه تجسم و
بحث هنری است

ساختمان کمپ گردشگری نجوم سافعله سربان ۴۵ درصد پیشرفت دارد. عملیات این پروژه در سال ۱۳۹۵ شروع شد و اساتد و کارگران و جرافتور در سال ۹۶ بهر باره است. بهر این که با توجه به این موضوع، این مرکز اثر فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی سربان برای خیر از این دیدن دارد. ساختمان کمپ به دلیل کمبود اعتبار و پایین بودن میزان تخصیص به این نتیجه مقدر نرسیده است و هنوز ۵۰ درصد پیشرفت دارد. به گفته «عز» این طرح در دو سال گذشته آن چنان که باید به جای نرسیده است و از محل سفر اساتید سابق در سال گذشته ۲۰ میلیون تومان به آن کمک که برای اسفک کاری و نصب ستون هر چند شده است. او افزود: برای اتمام عملیات کمپ گردشگری نجوم سربان ۵۰۰ میلیون تومان نیاز است اما برای دیوار چینی، اجرای کمال نازک سربان، نصب روپنتر و سوسفک متحرک طبقه دوم... هر چند شده.

ی‌در ادامه سخنانش گفت: حوزه گردشگری اسما در اولویت کار میراث فرهنگی سراسر ایران قرار دارد و بخش میراث فرهنگی هر استان امسال به این بخش گردشگری اختصاص می‌یابد. به گفته وی این حوزه پروژه‌های نامتناهی از قبل دارد و اولویت کار و تخصیص اعتبار با بخش گردشگری است و این اعتبار در کمپ کورس سه طبقه و کمپ گردشگری زاوه هزینه می‌شود.

به اعتبار بخش گردشگری را ۴۳۰ میلیون تومان و بیشتر از دو حوزه دیگر بیان کرد.

امثال و حکم

مثلاً «آدم دروغگو، خول کلاهی کل دازه» در کتاب داستان ها و داستان های به عنوان یک عبارت قدیمی قید شده است. مولف کتاب در باره آن توضیح می دهد: در زبان معیار این عبارت یعنی در سخنان و حرکات دروغگو علامت هایی دیده می شود که او را سوا می کند.

دکتر «زنگویی» می‌گوید: وقتی فردی کاری می‌کند که گفتارش را انقض می‌کند این عبارت را به کار می‌برند.

